

Sygn. akt IV P 32/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2015r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR Beata Bury</i>
Ławnicy:	
Protokolant:	<i>Magdalena Zajęc</i>

po rozpoznaniu w dniu **23 września 2015r. w Rzeszowie**

sprawy z powództwa *J. S.*

przeciwko (...) *Sp. z o.o. w S. M.*

o wynagrodzenie

I. **zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. w S. M. na rzecz powoda J. S. kwotę 8 679,31 zł (osiem tysięcy sześćset siedemdziesiąt dziewięć złotych 31/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za okres od lutego do kwietnia 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami:**

- od kwoty 4 000,00 zł (cztery tysiące złotych) - od dnia 1 marca 2014r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 4 000,00 zł (cztery tysiące złotych) - od dnia 1 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 679,31 zł (sześćset siedemdziesiąt dziewięć złotych 31/100) - od dnia 5 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty,

II. **w pozostałym zakresie powództwo oddala,**

III. **koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi,**

IV. **kosztami opłaty sądowej od pozwu obciąża obie strony i z tego tytułu nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rzeszowie: od powoda J. S. kwotę 316,00 zł (trzysta szesnaście złotych), a od pozwanego (...) Sp. z o.o. w S. M. kwotę 434,00 zł (czteryście trzydzieści cztery złote),**

V. **wydatkami powstałymi w toku postępowania obciąża Skarb Państwa,**

VI. **wyroкови w punkcie I w zakresie kwoty 4 000,00 zł (cztery tysiące złotych) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.**

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 września 2015 roku

Pozwem z dnia 15 stycznia 2015 roku skierowanym przeciwko (...) sp. z o.o. w S. M., powód J. S. wniósł o zapłatę kwot:

- 12 000,00 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za okres luty-kwiecień 2014 roku – wraz z ustawowymi odsetkami od ostatniego dnia każdego miesiąca kalendarzowego do dnia zapłaty,

- 3 000,00 zł tytułem odszkodowania za nieterminowe wypłacenie wynagrodzenia za pracę

oraz o zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, iż był zatrudniony u strony pozwanej od 9 kwietnia 2013 roku do 4 kwietnia 2014 roku na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony za wynagrodzeniem w wysokości 4 000,00 zł brutto miesięcznie. Stosunek pracy stron uległ rozwiązaniu na mocy porozumienia stron. Pozwany nie wypłacił mu wynagrodzenia za pracę za okres od 1 lutego 2014 r. do 4 kwietnia 2014 r. Termin płatności wynagrodzenia za pracę wynikał z umowy o pracę. Dodatkowo powód podnosił, że kwota 3 000,00 zł tytułem odszkodowania stanowi rekompensatę za następstwa związane z brakiem płatności wynagrodzenia za pracę, które naraziło jego rodzinę na problemy finansowe i trudną sytuację materialną. Kolejną pracę podjął bowiem dopiero we wrześniu 2014 r., a w czerwcu 2014 r. poniósł wydatki związane z urodzeniem dziecka oraz organizacją chrztu.

Pozwany (...) sp. z o.o. w S. M., wnosząc o oddalenie powództwa, zakwestionował żądanie pozwu. Wskazał, że strony nie zawierały umowy o pracę o treści dołączonej do pozwu, w tym w zakresie warunków wynagrodzenia za pracę. Powód, w całym okresie zatrudnienia, sporządzał listy płac oraz prowadził dokumentację zatrudnieniową, stąd też nie są wiarygodne jego twierdzenia, że brak jego podpisów na listach płac oznacza brak pobrania wynagrodzenia za pracę. Dalej strona pozwana argumentowała, że w kwietniu 2014 r. powód przepracował jedynie 4 dni, nie może zatem dochodzić zapłaty wynagrodzenia za pracę za cały miesiąc. Zupełnie bezpodstawne jest natomiast żądanie zapłaty kwoty 3 000,00 zł tytułem odszkodowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. S. został zatrudniony przez pozwanego (...) sp. z o.o. w S. M. w dniu 9 kwietnia 2013 roku na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 9 kwietnia 2013 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku specjalista ds. obsługi prawnej za wynagrodzeniem w wysokości 4 000,00 zł brutto miesięcznie. Powód podpisał umowę w obecności głównej księgowej spółki – J. K.. Następnie dokument został przekazany do członków zarządu celem podpisania, zgodnie z praktyką obowiązującą w spółce w zakresie przekazywania i podpisywania dokumentów. Pod treścią w/w umowy znajduje się podpis powoda oraz pieczętka osobista prezesa zarządu M. H. i pieczętka pozwanej spółki. Podpis znajdujący się w części dotyczącej pracodawcy nie pochodzi od M. H..

Wynagrodzenie za pracę było u pozwanego wypłacane pracownikom do rąk własnych każdego ostatniego dnia miesiąca, w oparciu o listy płac.

Powód J. S., w ramach obowiązków zawodowych na zajmowanym stanowisku, przygotowywał projekty umów, wniosków o dotacje i listy płac - w sytuacji, kiedy nie robiła tego główna księgowa, a główne księgowe zmieniały się w spółce bardzo często. Listę płac za miesiąc kwiecień 2014 r. sporządziła główna księgowa.

Na liście płac za miesiąc styczeń 2014 r. widnieje podpis powoda, brak jest podpisu na listach płac za miesiące luty-kwiecień 2014 r. Powód każdorazowo potwierdzał wypłatę wynagrodzenia za pracę podpisem na liście płac. Wynagrodzenie za pracę przekazywał mu zazwyczaj W. K., rzadziej – M. H..

W kwietniu 2014 r. powód przepracował 4 dni. Należne z tego tytułu wynagrodzenie za pracę wynosi 495,23 zł (wynagrodzenie główne) i 184,08 zł (wynagrodzenie chorobowe).

Stosunek pracy stron uległ rozwiązaniu na mocy porozumienia stron z dniem 4 kwietnia 2014 r. W ostatnich dwóch dniach powód przebywał na zwolnieniu lekarskim.

Pozwany nie wypłacił J. S. wynagrodzenia za pracę za okres od 1 lutego 2014 r. do 4 kwietnia 2014 r.

W piśmie z dnia 18 listopada 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty na jego rzecz wynagrodzenia za pracę za okres sporny zgodnie z treścią list płac. Strony prowadziły również rozmowy, aby brakującą część zapłaty powód zrekompensował pobraniem materiałów budowlanych.

Pozwana spółka w okresie spornym zalegała z zapłatą wynagrodzenia za pracę ok. 100 pracownikom i wśród nich znajdował się również powód i kolejno zatrudniane księgowo.

Prokuratura Rejonowa w. R. pod sygn. akt 7 Ds. 303/14 prowadzi postępowanie przygotowawcze przeciwko pozwanej spółce i zabezpieczyła w jego toku całokształt dokumentacji kadrowo-płacowej.

(dowód: umowa o pracę – k. 5, 16, świadectwo pracy – k. 6, wezwanie do zapłaty – k. 7-9, dokumentacja nadesłana z KWP – k. 37, PIT 11 – k. 41, opinia biegłego sądowego z zakresu badania dokumentów – k. 71-78, zeznania świadka J. K. – k. 60-62, zeznania powoda J. S. – k. 65-66, częściowo zeznania pozwanego M. H. – k. 67-68)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o w/w dowody, w tym dowody z dokumentów, w postaci akt osobowych powoda, dokumentów rozliczeniowych oraz list płac za sporny okres, których autentyczność i rzetelność nie była kwestionowana przez strony postępowania. Nieprzekonywające są twierdzenia pozwanego, że brak podpisów (tylko) powoda na listach płac przez okres 3 miesięcy był wynikiem niedopatrzenia z jego strony, skoro wszyscy pozostali zatrudnieni takie listy mieli regularnie podpisywać i je faktycznie podpisywali, podobnie powód – za okres wcześniejszy, to jest ten, za który pobrał wynagrodzenie.

Sąd dał wiarę opinii sądowej sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu grafologii i badania pisma ręcznego Z. G.. W ocenie Sądu w/w opinia jest rzeczowa, oparta na fachowej wiedzy i doświadczeniu zawodowym i odpowiada na zadane pytania. Wskazać należy, że jej wnioski końcowe nie świadczą o niewiarygodności twierdzeń powoda - opinia biegłego sądowego wykluczyła podpis M. H. pod treścią umowy. Powód nigdy jednak nie twierdził, że to M. H. podpisał umowę, nie był bowiem przy tym obecny. W konsekwencji, nie ustalono, kto podpisał umowę, jednakże także umowa zawarta w formie ustnej jest wiążąca stron, tak co do zasady, jak i warunków wynagradzania. Jednocześnie pozwany nie sformułował tezy pozwalającej na ewentualne ustalenie, do kogo należy podpis na spornym dokumencie w części dotyczącej pracodawcy.

Za wiarygodne należało uznać zeznania świadka J. K. oraz powoda J. S. jako konkretne, logiczne oraz odpowiadające wskazaniom doświadczenia życiowego. Sposób prezentacji faktów przez nich dokonywany jest wewnątrznie spójny i potwierdzony dowodami z dokumentów.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego M. H., że za sporny okres powód otrzymał już wynagrodzenie, a skoro sam sporządzał listy płac, trudno uznać za wiarygodne jego deklaracje, że to wynagrodzenie nie zostało mu faktycznie wypłacone. Twierdzenie to nie zostało poparte żadnym racjonalnym dowodem. Podczas przesłuchania pozwany wskazywał, że wynagrodzenie za pracę powoda było ustalone na poziomie 2 500,00 zł, choć wcześniej takiej okoliczności w ogóle nie podawał. Sąd dał wiarę wypowiedziom pozwanego jedynie w części, w której podawał, że nie złożył podpisu pod treścią umowy o pracę, albowiem okoliczność tę potwierdziła niekwestionowana przez strony opinia biegłego sądowego z zakresu badania i identyfikacji dokumentów (pisma ręcznego) Z. G.. Z powyższego nie można jednak wyprowadzić wniosku o negacji twierdzeń J. S..

W wiedzy sądu powziętej z urzędu, w tym z toku równoległe toczących się postępowań, także przed tut. Sądem (m.in. sygn. akt IV P 209/15 i IV P 370/15), wynika, że pozwana spółka w sposób nieprawidłowy prowadziła sprawy pracownicze, w tym kadrowo-płacowe i zalegała z wypłatą wynagrodzeń pracownikom na dużą skalę.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 80 KP wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią. Pracodawca jest obowiązany wypłacać wynagrodzenie w miejscu, terminie i czasie określonych w regulaminie pracy lub w innych przepisach prawa pracy. Wypłaty wynagrodzenia dokonuje się w formie pieniężnej. Obowiązek wypłacenia wynagrodzenia może być spełniony w inny sposób niż do rąk pracownika, jeżeli tak stanowi układ zbiorowy pracy lub pracownik uprzednio wyraził na to zgodę na piśmie (art. 86 KP). Wypłaty wynagrodzenia za pracę dokonuje się co najmniej raz w miesiącu, w stałym i ustalonym z góry terminie. Wynagrodzenie za pracę płatne raz w miesiącu wypłaca się z dołu, niezwłocznie po ustaleniu jego pełnej wysokości, nie później jednak niż w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego. Jeżeli ustalony dzień wypłaty wynagrodzenia za pracę jest dniem wolnym od pracy, wynagrodzenie wypłaca się w dniu poprzedzającym (art. 85 KP). Gdy pracodawca nie wypłacił wynagrodzenia w ustalonym terminie, pracownik na podstawie art. 481 § 1 KC w zw. z art. 300 KP może żądać odsetek ustawowych za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które pracodawca jako dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, a ponadto żądać naprawienia szkody na zasadach ogólnych.

Pozwany pracodawca zaniechał wypłaty wynagrodzenia za pracę powoda za ostatnie 2 miesiące i 4 dni jego zatrudnienia. Wskazać należy, że brak identyfikacji autora podpisu pod treścią umowy o pracę nie prowadzi do negacji zawartej przez strony umowy, pozostaje ona umową ważną (art. 29 § 1 KP), opartą ostatecznie na ustnych ustaleniach stron. Dodać należy, że ta ewentualna wadliwość była sanowana przebiegiem zatrudnienia powoda i wykonywaniem przez niego pracy, wypłatą tego wynagrodzenia w ustalonej wysokości do stycznia 2014 r. Pozwany nie wykazał za pomocą dostępnych środków dowodowych, aby istniała inna umowa o pracę zawarta z powodem i aby zostały one przez niego „podmienione”. Twierdzenia te są gołosłowne i nieracjonalne. Jeżeli chodzi o sporządzanie list płac, to powód wykonywał ten obowiązek jedynie w ramach zastępstwa za księgową. Pozwany nigdy nie formułował zastrzeżeń co do sposobu jego realizacji. O niewiarygodności twierdzeń powoda nie świadczy również to, że opinia biegłego sądowego z zakresu grafologii wykluczyła podpis M. H. pod treścią umowy. W konsekwencji, nie ustalono, kto podpisał umowę (brak inicjatywy stron postępowania w tym zakresie), jednakże także umowa zawarta w formie ustnej jest wiążąca dla stron, tak co do zasady, jak i warunków wynagradzania, a co potwierdziła świadek J. K.. Odnośnie wysokości zasądanego roszczenia, Sąd uwzględnił, że w kwietniu 2014 r. powód przepracował jedynie 4 dni - lista płac za kwiecień 2014 r. obejmuje także ekwiwalent za urlop wypoczynkowy, ale takiego żądania powód w niniejszym postępowaniu nie sformułował.

Mając na uwadze ustalenia faktyczne oraz ocenę materiału dowodowego, Sąd orzekł jak w pkt I wyroku, zasądzając na rzecz J. S. wynagrodzenie za pracę za okres luty-kwiecień 2014 r. wraz z ustawowymi odsetkami od pierwszego dnia kolejnego miesiąca kalendarzowego (luty-marzec) oraz od dnia następującego po dniu rozwiązania stosunku pracy (kwiecień) do dnia zapłaty.

Rozstrzygnięcie zawarte w pkt II dotyczy dochodzenia odsetek od wynagrodzenia za pracę oraz zapłaty odszkodowania. Zdaniem Sądu, powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej w rozumieniu art. 415 i n. KC w zw. z art. 300 KP. Oczywiście jest, że zaniechanie wypłaty podstawowego świadczenia ze stosunku pracy – wynagrodzenia za pracę skutkuje zazwyczaj niemożnością zaspokojenia przez pracownika i członków jego rodzin podstawowych potrzeb życiowych. Rekompensacie tego stanu służy jednak prawo domagania się – poza roszczeniem głównym – odsetek z tytułu opóźnienia. Pracownik może również rozwiązać w tej sytuacji umowę o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 55 KP.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zdanie 1 KPC, mając na uwadze, że powód utrzymał się w 58% swojego żądania.

Orzeczenie o kosztach sądowych wydano na podstawie art. 13 ust. 1 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 ze zm.). W myśl drugiego przepisu, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, lub, których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją ku temu podstawy przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. W niniejszej sprawie powód jako pracownik - z mocy art. 96 ust. 1 pkt 4 w/w ustawy - był zwolniony od kosztów sądowych. Sąd uwzględnił w określonym wyżej zakresie jego żądania, zatem nieuiszczoną przez niego opłatę sądową od pozwu, w zakresie uwzględnionej części roszczenia, nakazał ściągnąć od strony pozwanej. Sąd, zdecydował również o obciążeniu dalszą częścią opłaty sądowej od pozwu powoda (pkt IV wyroku).

Wydatkami poniesionymi w związku z opinią biegłego sądowego Z. G. Sąd obciążył Skarb Państwa. Zgodnie z art. 97 w/w ustawy, w toku postępowania w sprawach z zakresu prawa pracy o roszczenia pracownika, wydatki obciążające pracownika ponosi tymczasowo Skarb Państwa. Sąd pracy w orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji rozstrzyga o tych wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113, z tym, że obciążenie pracownika tymi wydatkami może nastąpić w wypadkach szczególnie uzasadnionych (pkt V wyroku).

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 477² § 1 KPC (pkt VI wyroku).